Κεντέρουν πολύ ωστόσο με ρουμπί, ο Πρίγκιπας

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ ΣΥΜΦΩΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

Όταν κανείς μισοαναρρώση ύστερα από μιά δεκαπενθήμερη αρρώστεια και γλυστρήση σχεδόν σαν από άπροσεξία στον καινούριο χρόνο είνε έπόμενο νά ξαναπιάση τή δουλειά του μέ διπλό κέφι!

Ξεχνάει μ' εύχαρίστησι ότι τόν περασμένο χρόνο δέν ήταν όλα όπως τά έπιθυμοΰσε και όπως θάπρεπε ίσως νά είνε και έλπίζει πώς στόν καινούριο θάναι καλλίτερα και συμφωνότερα πρός τούς πόθους του.

Όσον άφορᾷ λοιπόν τίς συμφωνικές μας, ή άρχή δέν ήταν ίσως άπροσδοκήτως καλή διατηροΰσε όμως ένα σεβαστό έπίπεδο.

Γιά τά δυό κομμάτια τοΰ Φράγκ δέν θά χρειασθῆ βέβαια νά μιλήσω έδῶ διεξοδικά. Είνε άρκετά γνωστά.

Δυό κομμάτια άξιοθαύμαστης μουσικῆς.

Τό μουσικό βασίλειο τοΰ Φράγκ θά διατηρῆ πάντα μιά άκατανίκητη παράξενη γοητεία, μιά γοητεία πού δέν είνε δυνατό νά έκφρασθῆ μέ λέξεις γιατί δέν θάφθανε γι' αύτό ή δύναμίς τους.

Ή ίδιορρυθμη, έντελῶς προσωπική έξέλιξι τῆς μελωδικῆς του γραμμῆς, ή παράξενη λάμψις της, τό πολύπτυχο κυμάτισμα τῶν άρμονιῶν του μέ τίς άναρίθμητες πλούσιες άποχρώσεις, μέ τίς θεῖες άκτῖνες της πού θυμίζουν τό ήλιακό φῶς όταν φιλτράρεται και γίνεται πιό άπαλό, πιό εύπρόσδεκτο καθώς περνάει άπό τά πολύχρωμα παράθυρα ένός γοτθικοῦ καθεδρικοῦ ναοῦ: ή βαθειά πίστις, ή άνώτερη θρησκεία τοΰ ίδεώδους, πού οί νόμοι της χαρίζουν σκοπό στή ζωή και προσδίδουν άξία και στίς λεπτομέρειες άκόμα:

Όλα αύτά είνε γνωρίσματα μιᾶς τέχνης ύπό τάς σημαίας τῆς όποίας συνενώθησαν οί πιστοί τοΰ πνεύματος τῆς 19ης έκατονταετηρίδος και είς τίς πρῶτες-πρῶτες γραμμές τῶν όποίων έχει τή θέσι του ό Σεζάρ Φράγκ!

Ό κύριος Μητρόπουλος φυσικά έπί τοΰ ζητήματος αύτοΰ έχει τίς βικές του άντιλήψεις. Άντιλήψεις βέβαια πού έπιδέχονται συζήτησι. Έν πάση περιπτώσει ή πολλαπλές έλευθερίες και αύθαιρεσίες στόν ρυθμό, τόσα στά άργά όσο και στά γοργά μέρη δέν ώφέλησαν τό έργον οΰτε βοήθησαν νά φανοΰν ή άνάγλυφες ώμορφιές του.

Άπολύτως στό στοιχεῖο του βρέθηκε τό νευρικό ταμπεραμέντο του στό περίφημο «Τρίπτυχο» τοΰ Άλεξάνδρου Τάνσμαν.

Άναψε — είνε ή κυριολεξία — στούς ζωηρούς ρυθμούς τοΰ πρώτου μέρους παρουσίασε σ' όλη τους τήν όξύτητα τούς παράξενους έκείνους τονισμούς πού θύμιζαν άκατάσχετες μαστιγώσεις και έδωσε σ' όλο τό κομμάτι τήν όρμή τοΰ άκούραστου κινητῆρα, πού τοΰ ταίριαζε θαυμάσια!

Άλλά και τό άπαλό κοντραπούνκτο τοΰ χαριτωμένου Άντάντε πού ή άρμονικές του προστριβές καταλήγουν σ' έντελῶς παράξενες συγχορδίες, άκούστηκαν εύηχότατα ύπό τήν έπιδεξίαν μπαγκέττα του.

Τό έργον αύτό καθ' έαυτό μιά άκόμα άπόδειξις τοΰ ταλέντου τοΰ Πολωνοΰ μουσουργοΰ. Όπως όλα του τά έργα και αύτό μᾶς τόν παρουσιάζει μέ πολλές γνώσεις και κάτοχο τῆς τέχνης του. Ρυθμικῶς και άρμονικῶς γεμάτο άπό λεπτότητες και χάριν, χωρίς ν' άφήνη έν τούτοις καμμιά βαθύτερη έντύπωσι, άλλά μ' όλα ταῦτα έλκυστικό, γεμάτο ζωή και χωρίς τούς φόβους τῶν κοινοτυπιῶν!

Σύγχρονη μουσική μεγαλουπόλεως χωρίς άξιώσεις και φιλοδοξίες γιά τίτλους άθανασίας.

Ή σολίστ τῆς βραδυᾶς — ή γιά νά άκριβολογήσω τοΰ πρωϊνοΰ τῆς Κυριακῆς δεσποινίς Κουρούκλη άπέδωσε τό πάντα νέο κοντσέρτο τοΰ Μπακερίνι εἰς σι μπεμόλ μέ γοητευτικόν ήχο, μέ άξιοθαύμαστη τεχνική, μέ λεπτή καλαισθησία και μέ ταμπεραμέντο ζωηρότατο πού παρασύρει και τό κοινό της. Τήν συνώδευσε λεπτότατα ό κύριος Μητρόπουλος μέ τήν όρχήστραν.

Έπεδοκιμάσθη ένθουσιωδέστατα άπό τό κοινόν και μέ εύχαρίστησί μου όμολογῶ, ότι και οί δυσκολώτεροι συνεμερίσθησαν τόν ένθουσιασμό του, πού ήταν δικαιότατος.

Ό Μαθητευόμενος Μάγος τοΰ Πώλ Ντούκας, μέ τήν εύχάριστη μουσική έβωσε στήν πρωτοχρονιάτικη αύτή συναυλία τό πιό αίσιόδοξο τέλος, πού θά μποροΰσε κανείς νά φαντασθῆ. Παίρνοντας και μεῖς μέρος στή γενική αύτή αίσιοδοξία ἂς έκφράσωμε τήν έλπίδα πώς ό νέος χρόνος έπιφυλάσσει στή μουσική μας κίνησι τίς εύχαριστότερες έκπλήξεις.

ALEX THURNEYSSEN